Lidi zlatí, já dnes mohu vyprávět, to musím říct! Byla jsem totiž po čase opět obhlédnout zákoutí krásné věže Trúby a slyšte, vizte, co jsem objevila! Tam nad schody do vnitřního hradu původního, u Jaroňkovy útulny, na místě plném slunce s výhledy do kraje překrásného, jakým jen Beskydy jsou, skví se teď další kusy zpod rukou výjimečného tesaře, Lukáše Bubely.

Ano, vzdávám hold jeho zručnosti a citu, které si všichni můžeme vychutnat pohledem, ovšem především pohmatem. Na zmíněné vyhlídce totiž máme nové posezení a tedy, přátelé štramberského hradu, třísky v zadnicích už vám opravdu nehrozí! A když dlaněmi pohladíte ty do krásy opracované desky stolů i lavic, vězte, že se dotýkáte víc než jen dřeva - že jste nablízku novému vroubku v historii hradu i hor, že se dotýkáte lemu hřejivého srdce Valašska.

Přijďte se o mých slovech na vlastní kůži přesvědčit!